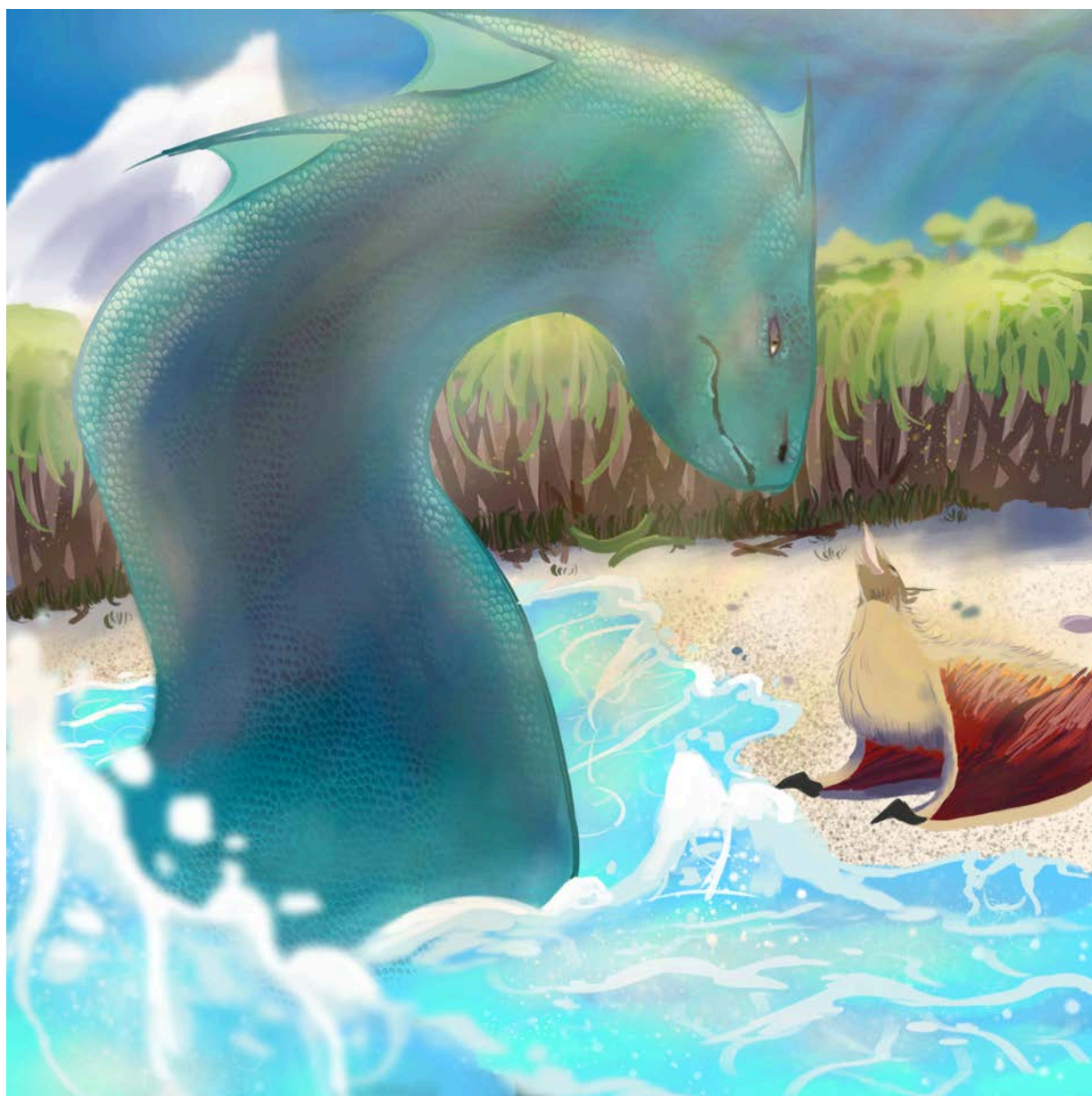

Arcus Revue

Ilustrace: Bětka Mesršmídová

NA CO SE MŮŽETE V TOMTO VYDÁNÍ TĚŠIT?

Anketa: Kam mizejí učitelé o prázdninách? | Výlet do Budapešti | Zájezd do Polska | Rozhovor se Sofii Kalistovou | Poslední zvonění a maturity | Kvíz: Hurvínkovi je 100 | Sportovní rubrika Jakuba Brázdy | Literární dílna Arcusu - minipříběhy o odpuštění, poezie | Prázdninový horoskop | Kulturní tipy na léto

Editorial

Milí obyvatelé planety Arcus a jejího blízkého okolí, přilétá k vám letošní poslední číslo našeho školního časopisu a s ním i vůně léta, volnosti a prázdnin. Přemýšleli jste ale někdy o tom, co dělají učitelé o prázdninách? Co dělali o prázdninách, když byli ještě dětmi - pokud si připustíme, že ty bytosti pohybující se před tabulemi někdy dětmi vůbec byly?

Ano, i *homo magister* má své rané období, i on prošel fází dětství a dospívání, ačkoli je téměř jisté, že pak u něj musela proběhnout přeměna dokonalá a z kukly běžného dítěte se vyklubalo něco úplně nového, běžnému člověku podobného jen zdánlivě - zrodil se *homo magister*.

Pro tento živočišný druh je přirozeným prostředím pochopitelně škola, v té se cítí nejlépe a pohybuje se v ní zcela přirozeně a téměř beze strachu. Je v tomto habitatu zcela nepopiratelným predátorem, reguluje okolní populaci a udržuje rovnováhu v ekosystému.

Co ale nastane, pokud je ze svého domova (školy) vypuzen? Pokud se podmínky pro jeho přežití dramaticky zhorší a on je nucen přežívat v nehostinném světě za zdí (školy)?

Vzhledem k tomu, že je tímto nebezpečím ohrožen periodicky každý rok ve zhruba stejnou dobu, vyvinul si schopnost přežít. Utlumí své životní funkce na minimum potřebné tvorbě příprav na příští rok, zaleze do díry a čeká na 1. září.

Nebo ne?! Odpověď najdete na následujících stránkách.

Příjemné počtení a ty nejnejprázdniny vám přeje redakce časopisu Arcus a

Erika Vašková

Učitelé a prázdniny?

Co se vlastně děje s učiteli o prázdninách? Jsou v tomto čase někde zalezlí a pláčou? A byli vůbec také někdy malí?

Na co jste těšili do školy víc? Na kamarády nebo na učení?

Pan profesor Pavlíček: Na kamarády i na učení.

Pan profesor Zívr: Po prázdninách jsem se do školy nejvíce asi těšil na kamarády a na celou třídní partu celkově. Na obou školách, na základní i na gymnáziu, jsme měli velmi dobrou partu. Také jsem se docela těšil i na studijní režim obecně. Zkrátka mi to nějak vyhovovalo.

Jsem asi jeden z mála lidí, co by si obě školy klidně dali znovu.

Paní profesorka Říhová: Jasně, že na lidi! Vlastně jsem nikdy nebyla úplně studijní typ a učení mě moc nebavilo.

Paní profesorka Jančíková: Jsem jedináček, takže jednoznačně na kamarády, na ten školní šrumec a na milá překvapení, která vůbec nemusela souviset s výukou. A největší šok?

Když jsem přišla do školy v září 1968 a chyběla spolužačka Hanka Řezníčková, která s rodinou emigrovala do Švýcarska.

Preferujete akční nebo odpočinkovou dovolenou?

Pan profesor Pavlíček: Akční dovolenou i odpočinek.

Pan profesor Zívr: Rozhodně preferuji aktivní dovolenou. Nejlépe nějakou turistiku - Alpy, Skandinávie, Madeira a poslední dobou i nějaké pobřežní traily.

Paní profesorka Říhová: Spíše aktivní dovolenou, ráda objevuju nová místa. Dovolená pro mě ve skutečnosti není moc odpočinkový čas, protože jsem trochu blázen a mám nutkání prozkoumat každý milimetr toho místa, a tak se mi stává, že klidně nachodím denně třeba 20 km. Většinou se vracím z dovolené a potřebovala bych další týden ještě na odpočinek.

Paní profesorka Jančíková: Když jsem byla malá, milovala jsem dobrodružství a nepředvídatelné situace. Dnes raději ten klídek, sluníčko a ticho!

Kam jste jezdili na prázdniny?

Pan profesor Pavlíček: K prarodičům, k moři, na hory.

Pan profesor Zívr: Jako malí jsme jezdili o letních prázdninách na asi 2 týdny do zahraničí na dovolenou. Většinou nějaký poznávací výlet spojený s turistikou. Pak téměř každý víkend na turistický výlet. Pocházím kousek od Českého ráje a od Krkonoš, takže míst, kam vyrazit, bylo dost. Jako hodně malý jsem byl párkrát na příměstském táboře a pak i na klasickém táboře.

Paní profesorka Říhová: K moři, na tábor nebo na chatu. Prostě taková klasika.

Paní profesorka Jančíková: Za mých mladých let měli rodiče dovolenou jen 14 dní za rok! Tak jsem jezdila na tábor na 3 týdny na Červenou nad Vltavou u Písku. A to později i jako praktikantka a vedoucí. Bylo to tam super. No, a s rodiči „za odměnu“ na týden k moři. A můj nezapomenutelný zážitek? První dovolená v cizině u Balatonu (1964), výprava šesti aut, jen cesta tam trvala 3 dny.

Vysvětlím: nebyla dálnice, neustále jsme na sebe někde čekali a půl dne jsme strávili na celnici na přechodu Rajka – Rusovce u Bratislavy!

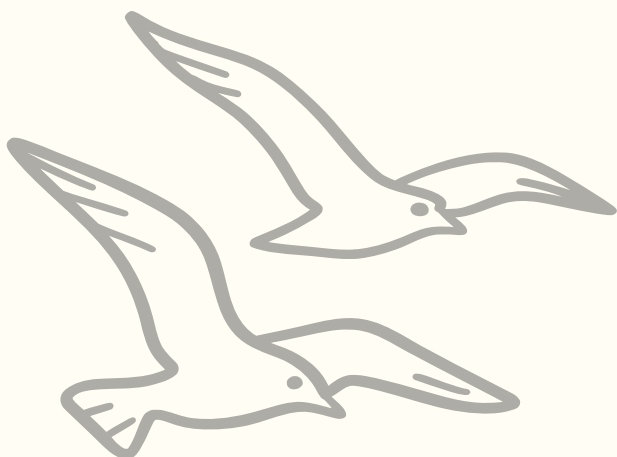

Bavili jste se o prázdninách věcmi, které byste dnes studentům zakázali? Jakými?

Pan profesor Zívr: Hodně jsem nad tím přemýšlel a nic moc mě nenapadá. Já byl poměrně hodné dítě a nedělal jsem nic, co by bylo hodno zákazu.

Paní profesorka Říhová: Já jsem byla vždycky strašně slušná a nevinná, takže mě vlastně vůbec nic nenapadá. Ale i kdyby napadlo, tak to říkat nebudu, abych jim zbytečně nedávala inspiraci:)

Paní profesorka Jančíková: Tato odpověď je pro mne oříškem. Já byla fakt vzorná a bála se, co by bylo doma. Nikdy jsem nic neprovedla, v životě jsem nezkusila ani cigaretu a pořádně jsem se opila jen jednou, a to ve 40! Takže malou radu – dávejte na sebe pozor a snažte se mít kolem sebe lidi, kterým můžete věřit.

Na jakém místě byste chtěli nejlépe strávit prázdniny?

Pan profesor Pavlíček:

Nejlépe na nějakém klidném místě, kde člověk načerpá energii, poté se však zase rád vrátí do rytmu práce.

Pan profesor Zív:

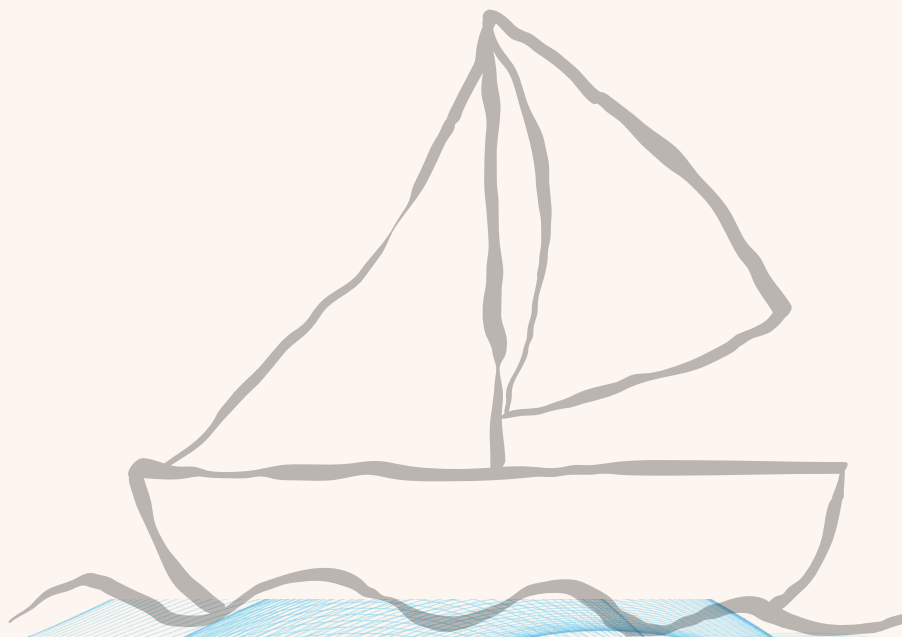
Nejlépe někde na treku v horách. Mám rád, když je klid, a v horách je to poměrně jednoduché. Stačí sejít kousek dále od lanovky nebo místo lanovky jít nahoru pěšky a tam už nikdo další moc nechodí.

Paní profesorka Jančíková:

Už bych tam nejradyji vyrazila teď! Někam do tepla, kde budu jen lenořit u moře. Jasná volba Rimini. A realita? Bazén na zahradě v Letňanech.

Ptala se Veronika Strouhalová z 2. A

Kdo je na fotkách? Holčička s broskvemi a na osilkovi vás naučí vše o historii českém jazyce. Holčička s červenou taštičkou vám řekne, jak pozdravit Don Quijota.

Top 10 momentů

z Polska

Paní průvodkyně v Osvětimi měla opravdu obrovské znalosti, které uměla výborně předat. Všichni ji nepřetržitě poslouchali. Bylo to jako by se čas na chvíli zastavil a atmosféra nás vtáhla o více než 80 let zpět na místa, kde se odehrávala odporná zvěrstva.

Ubytování v centru města předčilo naše veškerá očekávání. Na snídani byla jídla všeho druhu, pokoje byly krásně čisté a moderně vybavené. Lidé z hotelu i lidé ve městě byli velmi nápomocní.

Solné doly - jak se říká „krása střídá nádheru“, v tomhle případě to opravdu platí.

Večerní procházky Krakovem mezi osvětlenými uličkami byly okouzující.

V solných dolech nám bylo nabídnuto, že můžeme olíznout část stěny solných dolů, ale nikdo to radši nechtěl riskovat. Nakažení mononukleózou není na „bingo kartě“ nikoho z nás.

Návštěva koncentračního tábora v Osvětimi byla hrůzostrašná, smutná, dechberoucí, ale zároveň obohacující o reálnější představu o dění v koncentračních táborech.

Dostat se na pokoj? To je pro některé velká fuška, když si zapomenou obě dvě vstupové karty k pokoji, V POKOJI.

Osobní volno na nákupy, kterého jsme měli opravdu hodně. Jídlo bylo levnější než u nás, oblečení stálo stejně jako u nás.

Z hlediska zábavy nám opravdu nic nechybělo, vzniklo několik nových NEPUBLIKOVATELNÝCH vtípů a hlášek, které si ze skvělého zájezdu odvážíme a rozhodně nejsme jediní.

Na hradu Špilberk v Brně, ve kterém jsme se zastavili cestou nazpátek, jsme byli v kasematách, ve kterých sice byla obrovská zima, ale dozvěděli jsme se mnoho nových informací, např. o technikách mučení.

Výlet do Budapešti

V květnu se studenti septimy A a B pod vedením Michaely Potočkové a Alexandry Ďurianové vydali na poznávací zájezd do Budapešti.

Do maďarské metropole jsme vyrazili brzy ráno vlakem z pražského hlavního nádraží. I přes brzké vstávání panovala dobrá nálada.

Po příjezdu jsme se ubytovali a poté vyrazili do centra. Prošli jsme si židovskou čtvrt' a okolí synagogy v Dohányho ulici.

Druhý den jsme navštívili Hradní vrch, Rybářskou baštu a Matyášův chrám s výhledem na Dunaj.

Odpoledne jsme zavítali do Domu teroru a den zakončili plavbou po Dunaji.

Následující den jsme si prohlédli maďarský parlament, památník Boty na břehu Dunaje a odpoledne jsme strávili v termálních lázních Széchenyi. Večer jsme si užili noční atmosféru města.

V neděli nás čekala cesta zpět do Prahy, kterou sice zkomplikovalo zpoždění vlaku a silný déšť, ale dojmy z celého výletu nám to nezkazilo.

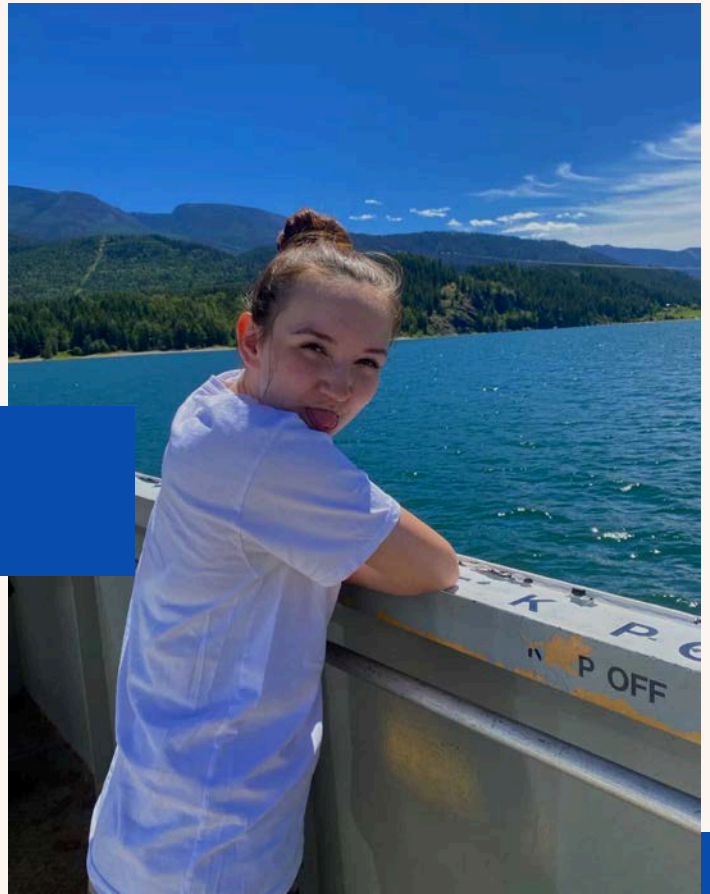

Napsal Sebastian Mach, 7. A

Q&A

SE SOFIÍ KALISTOVOU

Od září vidáme její milou tvář v kanceláři vedle ředitelny. Kdykoli a s čímkoli - *a my všichni víme, s jakými blbinkami tam neustále chodíme* - nám pomůže a vždycky přidá vtipnou průpovídku a úsměv.

R: **Jak nejraději relaxujete po náročném dni v práci?**

SK: Já ráda háčkuju, takže určitě háčkování anebo poslouchám písničky a u toho jenom ležím.

R: **Jaké písničky nejraději posloucháte?**

SK: Harryho Stylese, toho mám i vytetovaného, takže to je moje životní láska...One Direction.

R: **Máte nějaké motto nebo citát, podle kterého se v životě řídíte?**

SK: Everything happens for a reason.

R: **Jak vypadá váš běžný pracovní den?**

SK: Přejdu do práce, otevřu kompletně celou školu, roztáhnou žaluzie, ve třídách, kde je brutální vedro, otevřu okna. Pak vytisknu rozvrhy a dám je na nástěnky. Potom si zapisuju všechny, kteří budou odcházet během dne, abych se tím potom nezdržovala. No a potom dělám víceméně, co je potřeba.

R: **V kolik musíte dorazit do školy, abyste to všechno stihla?**

SK: V sedm. Většinou jsem tady ale okolo třičtvrtě na sedm, protože mám strach, že přijedu pozdě.

R: **Co vám připadá na této práci nejtěžší? A co vás tady nejvíc baví?**

SK: Nejtěžší je pro mě asi vidět nějaký studenty, když sem dorazí a jsou z něčeho smutný. Jsem podle mě docela empatický člověk a je mi to hrozně líto a nejradši bych prostě vždycky vzala toho člověka a úplně ho objala, ale vím, že nemůžu. A nejvíc mě asi baví interagovat se studenty, to mám hrozně ráda.

R: **Stalo se vám někdy v práci něco vtipného nebo trapného, co byste mohla prozradit?**

SK: Vtipné věci se mi stávají často, protože já někdy moc nemyslím předtím, než mluvím.

R: Co jste studovala a jak jste se dostala k této práci?

SK: Tak já jsem studovala cestovní ruch na Arcusu a dostala jsem nabídku od pana ředitele, který mě učil Právo.

R: A co vás tedy ve škole nejvíce bavilo za předmět a který předmět vás naopak vůbec nebavil?

SK: Tak mě hrozně bavilo právo, protože jsme měli pana Závětu a mně se hrozně líbil jeho výklad a hrozně hezky se mi to pamatovalo. Pak jsem ještě měla ráda češtinu, protože hodně čtu, baví mě to, takže to já jsem se našla. Naopak jsem nesnášela matiku, protože mi prostě nešla.

R: Co ráda čtete?

SK: Já mám ráda romantárny a poslední dobou taky thrillery a i nějaký drama.

R: A co máte teď rozkoukané za seriál nebo za film?

SK: Teď mám rozkoukaný Manifest na Netflixu. To se mi zatím líbí, jsem asi v pátém díle. *(Následovala konverzace o tomto nádherném seriálu.)*

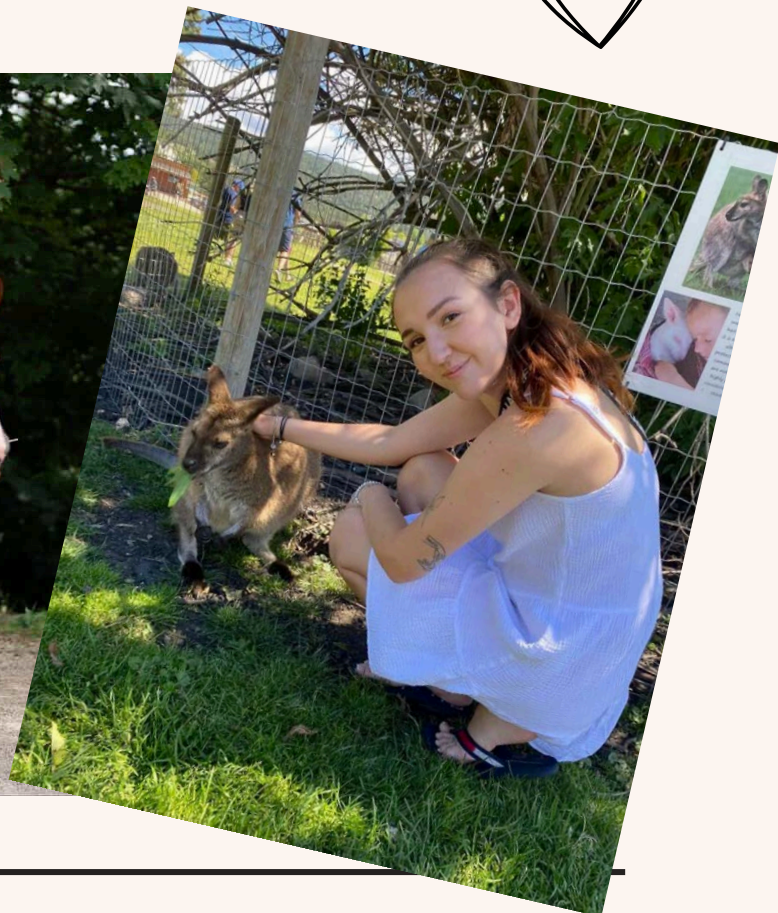
R: Můžete prozradit něco ze zákulisí, co by studenty překvapilo?

SK: Musím se zamyslet. Asi... možná to není zase tak překvapující, ale já jsem si to třeba jako studentka na střední nedovedla představit, vlastně ta obrovská zodpovědnost, kterou všichni učitelé, mají, protože být učitel je v podstatě, jako být jednou nohou v kriminále. Je to fakt hustý a třeba jako student jsem si nedovedla představit ta rizika za mě blbostí... V mých očích to byly blbosti, ale teď to vlastně člověk vidí úplně jinak. A co by vás ještě mohlo překvapit? Možná to, že o vás studentech učitelé hrozně hezky mluví. Je to fakt hezký.

R: Chtěla byste ještě dát nějaký vzkaz našim čtenářům?

SK: *(smích)* Učte se, protože vám to v životě k něčemu bude!

R: Děkujeme za rozhovor.

PTALY SE ŽOFIE ŠVEJDOVÁ A EMMA MARŠÁLKOVÁ

Poslední zvonění

30. dubna 2026

oktáva A

Připravil Antonín Nechyba z 1. A

Poslední zvonění si pro nás připravila oktáva velice zábavně. Na daný den jsme měli mít dresscode jako vězni. Hned před vchodem do školy nás čekalo první překvapení. Oktaváni se na nás vrhli, aby nás postříkali vodou a zmalovali rtěnkou. První označení. Když jsme se následně opět setkali venku, zlili nás ještě víc.

Mokří jako po slejváku jsme dělali různé úkoly - jako např. skákání v pytlicích, běhání a střílení na koš.

Po první dávce úkolů a zábavy jsme se plni očekávání vrátili do budovy do školy. Oktáva opět nezklamala. Čekaly nás další úkoly, jako třeba bomba laser 'únikovka' či 'bobřík mlčení'. Byl tam také tetovací salón a fotokoutek.

Děkujeme oktávě za tento skvělý den!

MATURITY

OKTÁVA A

CONGRATS
WE ARE PROUD OF
YOU!

Z oktávy A
odmaturovalo ve
dnech 18. - 20.
května všech 25
žáků, z toho 17 s
vyznamenáním.

Hurvínek slaví 100

Hurvínek patří již 100 let mezi nejznámější postavy českého loutkového divadla. Rošťácký kluk s velkýma ušima, typickým hlasem a nezbednými otázkami si získal srdce několika generací diváků.

Společně se svým tatínkem Spejblem baví děti i dospělé nejen na jevišti Divadla Spejbla a Hurvínka, ale také v rozhlase, televizi a ve filmech.

Hurvínek se stal symbolem českého humoru a nezáleží na tom, jestli ho stále sledujete, nebo ne, nikdy na něj nezapomenete.

1. Kdo Hurvínka vytvořil?

- a) Josef Skupa
- b) Josef Lada
- c) Miloš Kirschner

2. Jak se jmenuje Hurvínkův pes?

- a) Žeryk
- b) Rex
- c) Alík

3. Jaký vztah má Mánička k Hurvínkovi?

- a) je jeho sestra
- b) jeho kamarádka
- c) jeho sestřenice

4. V jakém roce vznikla loutka Spejbla?

- a) 1928
- b) 1920
- c) 1931

5. Dokážete si tipnout, kolik má divadlo variant loutky Hurvínka?

- a) 45
- b) 10
- c) 30

6. Kdy se poprvé na scéně objevila paní Kateřina, „bábinka“?

- a) 1962
- b) 1971
- c) 1954

7. Ve kterém městě sídlí Divadlo Spejbla a Hurvínka?

- a) Plzeň
- b) Brno
- c) Praha

8. Do jaké země přivezl Miloš Kirschner našeho českého Hurvínka, ze kterého byli všichni naprosto nadšení?

- a) Thajsko
- b) Japonsko
- c) Indie

9. S jakou loutkou dříve vystupoval pan Spejbl?

- a) s Kašpárkem
- b) s Klaunem
- c) s Máničkou

10. Jaký je Hurvíněk?

- a) zvědavý a celkem neposlušný
- b) tichý a vážný
- c) zvědavý a poslušný

SPRÁVNÉ ODPOVĚDI: A, A, B, B, C, B, C, B, A, A

Kviz vytvořily Zuzana Spoustová a Daniela Štofánová z kvarty A

LITERÁRNÍ DÍLNA

Téma: ODPUŠTĚNÍ

Ten okamžik si pamatuji naprosto přesně. Jako by se čas na chvíli zastavil a všechno kolem mě ztichlo. Zavřela jsem za sebou dveře a opřela se o ně, jako by mě měly ochránit před tím, co se právě stalo. Udělala jsem chybu. Takovou, kterou už nešlo vzít zpátky. Stačilo pár slov a něco, co už nešlo vzít zpátky, bylo vysloveno. Srdce mi bušilo a v hlavě mi zněla jediná myšlenka: „Jak jsem to mohla udělat?“ Ta otázka mi zněla v hlavě pořád dokola a čím víc jsem nad tím přemýšlela, tím méně jsem chápala sama sebe.

Další den jsem za ní šla. Šla jsem se omluvit, bylo mi hrozně a celé tělo se mi třásl. Čekala jsem křik, ale ona jen tiše s úsměvem řekla: „To je dobrý.“ Objala mě a nervozita ze mě spadla, ale něco na srdci mě stále tížilo k zemi. V ten den jsme se usmířily a smály se spolu, ale mně to nepřipadalo stejné, mám v sobě pocit viny, který mě stále brzdí. Ona zapoměla. Já ne.

Dny plynuly a pomalu se měnily v týdny. Všechno se vrátilo. Povídaly jsme si a chodily jsme ven jako dřív. Nikdo by nic nepoznal, ale stačila chvilka ticha a ten pocit se mi vrátil. Těžký, nepříjemný, neodbytný. Pořád jsem se k tomu okamžiku vracela, znovu a znovu, jako by se mi přehrával v hlavě. Ale proč? Vždyť ona mi odpustila.

Jedno odpoledne jsem šla navštívit babičku. Je u ní vždycky ticho, které mě uklidňovalo. Seděly jsme spolu v kuchyni a ona mi nalila čaj. „Trápí tě něco, vid?“ zeptala se mě klidně. Nejdřív jsem jen zavrtěla hlavou, ale nakonec jsem jí všechno řekla. Když jsem domluvila, měla jsem slzy v očích. Babička mě pohladila po ruce a řekla: „Ty se trestáš víc, než by tě potrestal kdokoliv jiný.“ Nechápala jsem. „Každý dělá chyby. Důležité je, že tě to mrzí.“ Chvíli bylo ticho. „Ale víš, co je nejtěžší?“ dodala. „Odpustit sama sobě.“ V tu chvíli mi to došlo. Možná jsem se celou dobu držela té chyby jen proto, že jsem si nedokázala odpustit. Možná jsem si poprvé uvědomila, že i já si zasloužím odpuštění. Ta slova mi zněla v hlavě ještě dlouho potom. A uvědomila jsem si, že to je přesně to, co mi celou dobu chybělo.

Ten pocit viny pomalu mizel. Ne ze dne na den, ale krok za krokem. A s každým dalším dnem jsem si víc uvědomovala, že minulost změnit nemůžu, ale můžu změnit to, jak se na ni dívám. Odpustit druhým je někdy těžké, ale odpustit sama sobě je mnohem těžší a já jsem se konečně naučila mít ráda i tu část sebe, která udělala chybu. Odpouštíme do té míry, do jaké milujeme.

LITERÁRNÍ DÍLNA

Téma: ODPUŠTĚNÍ

Potkali jsme se už hrozně dávno, na zápase u nás ve vesnici. Vzpomínám si, že jste prohráli a já ti donesla čokoládu, abych ti zvedla náladu. Hned potom jsi mi napsal a

začali jsme se bavit. To jsem však nevěděla, že na tebe budu myslet víc, než ty kdy na mě.

Nikdy jsme si nebyli nějak „extra“ blízcí, vídali jsme se jen na zápasech a psali jsme si. Ty jsi pořád mluvil o tom, jak se ti líbím a já ti tvrdila, že to říkáš každé. Postupem času jsme se sblížili a povídali si o našich problémech, snech a cílech. Mluvil jsi o své rodině a starostech. Nikdy jsem však netušila, že je to až tak vážné. Mohla jsem něco udělat, mohla jsem ti pomoci. Kéž bych mohla říct, že jsem ti pomohla alespoň z poloviny tak, jako ty mně.

Bylo šestnáctého listopadu, když jsem se to dozvěděla. Šestnáctého listopadu, když mi přišla zpráva od naší společné kamarádky se slovy: „Niki, promiň.“ Ani v nejmenším mě nenapadlo, že jde o tebe. Další zpráva bylo parte. Tvoje parte.

Když mi došlo, co se stalo, myslela jsem, že si to nikdy neodpustím. Že si nikdy neodpustím, že jsem věděla, že se trápíš a nijak ti nepomohla.

Mohla jsem udělat víc, měla jsem udělat víc. Každého šestnáctého jsem se trápila myšlenkami, že nedokážu odpustit sama sobě. Časem jsem se však musela smířit s tím, že to nebyla moje vina, nemohla jsem nic dělat. Nemohla jsem ti pomoci.

A proto odpouštím já tobě. Odpouštím ti, že pokaždé, co v kalendáři vidím šestnáctku mi poskočí srdce. Odpouštím ti, že pokaždé, když projíždím kolem tvého domu, tě vyhlížím. Odpouštím ti, že pokaždé, co se podívám na tu část sebe, kterou jsi měl rád, vzpomenu si na tebe. Že pokaždé, když projdu kolem naší lavičky, vidím tebe, že v tolika malých dětech vidím tebe, odpouštím ti. Odpouštím ti a doufám, že ti je tam nahoře lépe. Myslím na tebe.

Slunce

Vystavuju se slunci pokaždé, když vysvitne
Možná jen kvůli tomu, že teď často nevychází
Anebo je právě slunce to, co mi tak schází
To, co mi pomalu se štěstím odchází
Jenže dřív mi slunce štěstí bralo,
proto jsem ho nechala zajít
Teď si počasí nevážím a myslím na to,
co nemůžu mít

Myslím na slunce, i když déšť mé květiny živí
Myslím na slunce, i když má na mě špatné
vlivy

A tak mi hlava říká, ať se schovám a rozum
tvrdí, že si kuži spálím
Jen já ale vím, že skrýváním nikdy léto
neoddám

Slunce bohužel rány nehojí, ale nové vytváří
Jenže loni začalo slábnout už od září
Tak možná kdyby má báseň o slunci byla,
moje rána už by se dávno zahojila

Autorka studuje na našem gymnáziu

Jméno tvého vědomí,
jež nenajdeš v otázce,
jež svrbí tě a pálí.
Mluví vždy jen v nadsázce?

Svět, který nevidíš.
Písně pouze slýcháváš,
k srdci si ho držíš blíž,
s realitou ho zaměníš
a všeho klidně zanecháš.

Až chladný strach poznáš,
nejsou to zlí netvoři,
když ti krev stéká po dlaních
a slzy potom po tváři.

A z té krve by ses dral.
Už nejsi velkých srdcí král.
S myšlenkami v oblacích,
procházel ses po mracích
a pak v pevné kleci stál.

O těch, kteří nejsou živi,
nechávám si zdát,
o těch, kteří nejsou tady
a nemohou milovat.

Jejich hlas je propůjčený,
oči, duše prázdné jsou.
Osud navždy rozhodnutý,
prázdní jsou - tak zůstanou,

Vzpomínky jsou velmi staré,
vzpomínkami sebe jsou,
po čase jich síla slábne,
nakonec se rozplynou.

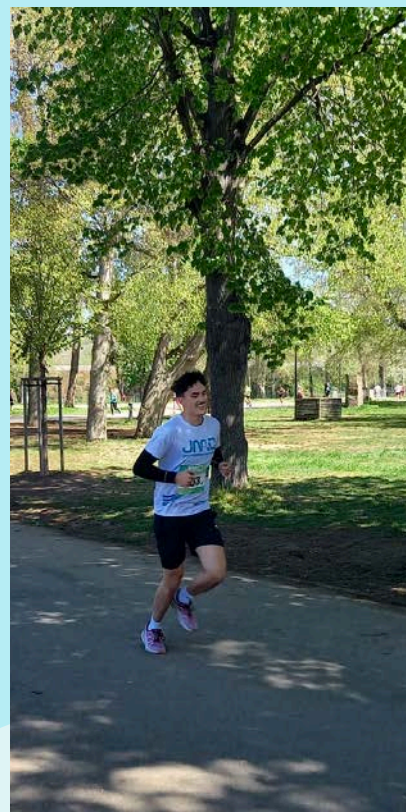

Sportovní rubrika Jakuba Brázdy

Ve světě sportu se stále děje něco nového. Vyhrávají se medaile, vytváří se rekordy a rodí se nezapomenutelné zážitky. Pojdme si v této rubrice připomenout sportovní novinky z naší školy, a také to, na co se můžeme s příchodem letních dnů těšit.

Juniorský maraton

Letos se konal již třetí ročník Juniorského maratonu, kterého se naše škola zúčastnila. Tato akce pro svůj sympatický charakter nabírá v naší škole na popularitě, a tak jsme letos poprvé sestavili dvě štafety, které se 22. dubna utkaly v pražské Stromovce. Pravidla jsou snadná - stačí se spolužáky vytvořit tým deseti lidí, ve kterém běží alespoň tři dívky. Každý z týmu uběhne 4,2 kilometru a dohromady má štafeta délku právě jednoho maratonu. Počasí bylo velmi slunné, což bezesporu napomohlo ke skvělé atmosféře. Naše štafety si mezi 114 týmy vybojovaly 86. a 71. příčku. Výsledky sice nejsou nijak ohromující, ale to členům týmů nevadilo, neboť všichni šli do závodu hlavně s chutí ke sportu a touhou po zážitcích ve skvělé atmosféře. Vedle krásné vzpomínky, si za účast každý běžec odnesl i sportovní triko, které také slouží jako památka na akci a čas strávený s přáteli.

Derby škol Arcusu

V neposlední řadě bych chtěl všechny pozvat na další ročník fotbalového derby, které se bude konat 23. 6. od desíti hodin na fotbalovém hřišti v Kyjích. V derby se utká tým gymnázia proti týmu středních škol. Všichni se můžeme těšit na skvělou atmosféru a každým rokem vyrovnanější utkání. Podaří se týmu střední školy letos poprvé ukořistit vítězství, nebo si trofej opět obhájí naše gymnázium? Uvidíme, přijďte se podívat a fandit!

Beseda s Metodějem Jílkem

Čtenáři školního časopisu, ale i všech jiných medií vědí moc dobře, kdo je Metoděj Jílek.

Dnes již celosvětově známý rychlobruslař a držitel mnoha světových rekordů, mezi jehož nejčerstvější úspěchy patří zlatá a stříbrná olympijská medaile, minulý rok patřil do našich řad a maturoval na gymnáziu Arcus. Přestože Metoděj má bezesporu extrémně nabitý program, udělal si ve svém diáři čas pro naše studenty a zavítal zpět k nám do školy. V tělocvičně jsme měli ojedinělou příležitost zeptat se Metoděje na nejrůznější otázky týkající se olympiády, jeho sportovní přípravy, ale též na osobní otázky, na něž odpověď na internetu budete hledat marně. Následovala rychlá společná fotka a zájemci si mohli nechat podepsat fotky či své sešity. Myslím si, že i tato nevšední událost bude jednou krásnou vzpomínkou každého z nás a s přibývajícimi úspěchy Metoděje si jí budeme vážit čím dál víc.

Letní horoskop

Léto je období spontánních plánů, pozdních večerů, nečekaných setkání a rozhodnutí, která dávají smysl jen v horku a po západu slunce. Hvězdy letos slibují trochu chaosu, trochu romantiky a hodně momentů, na které se bude ještě dlouho vzpomínat. Tady je váš letní osud.

S pomocí dalekohledů,
složitých výpočtů a
temných sil vyvěštily Emma
Maršáková a Žofie
Švejdová

Beran (21. 3. – 20. 4.)

Tvoje léto bude připomínat člověka, který běží do moře bez kontroly hloubky. Hodně energie, minimum plánování. Spontánní nápady ti přinesou nejlepší zážitky... i nejhorší historky. Pozor na přehnané sebevědomí při věcech, které jsi nikdy předtím nezkoušel/a.

Býk (21. 4. – 21. 5.)

Tvé ideální léto obsahuje slunce, dobré jídlo a místo, kde po tobě nikdo nic nechce. Budeš fungovat jako člověk, který si našel perfektní místo ve stínu a odmítá se hnout. Hvězdy ti přejí dlouhé večery, klidné momenty a minimálně jednu situaci, kdy se zamíluješ spíš do atmosféry než do člověka.

Bliženci (22. 5. – 21. 6.)

Tvoje léto bude sociální chaos v tom nejlepším smyslu. Jeden den festival, druhý den hluboké noční konverzace, třetí den absolutní únava ze všeho. Budeš přeskakovat mezi plány rychleji než písničky v playlistu. Jen si dej pozor, abys někde nenechal/a svoje srdce, nabíječku nebo obojí.

Rak (22. 6. – 22. 7.)

Léto v tobě probudí nostalgii tak silnou, že budeš schopný/á vzpomínat na moment ještě během toho, co se děje. Čekají tě hluboké emoce, krásné večery a chvíle, které si budeš přehrávat v hlavě ještě na podzim. Jen nezapomeň, že ne všechno musí být dokonalé, aby to bylo důležité.

Lev (23. 7. – 22. 8.)

Tohle je tvoje období a ty to moc dobře víš. Budeš zářit přirozeně, aniž by ses o to snažil/a. Čeká tě pozornost, komplimenty a momenty, kdy si budeš připadat jako hlavní postava vlastního filmu. Jen si dej pozor, aby ses nespálil/a — emocionálně ani fyzicky.

Panna (23. 8. – 22. 9.)

Budeš se snažit mít léto pod kontrolou, ale vesmír má jiné plány. Nakonec zjistíš, že nejlepší momenty vznikají mezi „tohle nebylo v plánu“ a „tak jo, proč ne“. Čeká tě zvláštní kombinace organizace a chaosu, podobně jako dokonale sbalený kufr, ve kterém stejně chybí jedna důležitá věc.

Váhy (23. 9. – 23. 10.)

Tvé léto bude až podezřele estetické. Západy slunce, hezké outfity, dlouhé večery a fotky, které vypadají náhodně, ale nebyly. Hvězdy ti přejí flirt, nové lidi a lehké romantické drama. Nic tragického. Jen takové to napětí, které vzniká pohledem přes stůl nebo oheň.

Štír (24. 10. – 22. 11.)

Někdo se do tebe letos v létě buď zamiluje, nebo se tě bude trochu bát. Možná obojí. Tvoje energie bude intenzivní jako bouřka po horkém dni. Čekají tě silné zážitky, tajemství a rozhodnutí dělaná pozdě v noci. Nedělej všechno jen proto, že to zní jako dobrý příběh.

Střelec (23. 11. – 21. 12.)

Tvoje léto bude připomínat roadtrip bez mapy a s playlistem, který mění náladu každé dvě písničky. Potřebuješ pohyb, změnu a pocit svobody. Čím méně plánů, tím lépe pro tebe. Jen pozor na větu „to nějak dopadne“ — hvězdy naznačují, že někdy opravdu dopadne.

Kozoroh (22. 12. – 20. 1.)

I v létě bude část tebe předstírat produktivitu, zatímco druhá část chce jen ležet v trávě a ignorovat realitu. Tento měsíc tě čeká příjemné zpomalení. Možná zjistíš, že život není jen seznam úkolů, ale taky teplý večer, hudba z dálky a lidé, se kterými nemusíš nic vysvětlovat.

Vodnář (21. 1. – 20. 2.)

Tvoje léto bude zvláštní. Ale tím nejlepším způsobem. Náhodné nápady, spontánní akce a konverzace, které začnou úplnou maličností a skončí u teorií o životě. Hvězdy ti přejí momenty, které budou znít jako výmysl, když je budeš později vyprávět.

Ryby (21. 2. – 20. 3.)

Léto tě promění v člověka, který si romantizuje úplně všechno. Vítr, cestování, hudbu do sluchátek i obyčejné pohledy z okna. Čekají tě silné emoce, krásné vzpomínky a minimálně jeden moment, kdy si řekneš: „tohle si chci zapamatovat navždy.“

Na co se těšit v kinech příští rok?

Toy Story 5

Woody, Buzz Rakečák a jejich parta se vracejí v dalším pokračování slavné pixarovské série. Tentokrát budou hračky soupeřit o pozornost dětí s moderní technologií.

Spider-Man: Brand New Day

Peter Parker se vrací v novém filmu ze světa Marvelu. Půjde o první samostatný Spider-Man film po událostech z No Way Home.

The Hunger Games: Sunrise on the Reaping

Návrat do světa Hunger Games. Tentokrát uvidíme příběh mladého Haymitche, kterého fanoušci znají jako mentora Katniss.

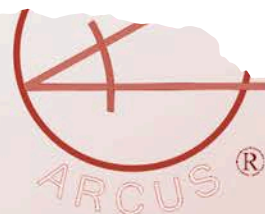

Moana (hraná verze)

Disney převádí úspěšnou animovanou pohádku Vaiana do hrané podoby. Ve filmu se objeví i Dwayne Johnson jako Maui.

ARCUS

DERBY

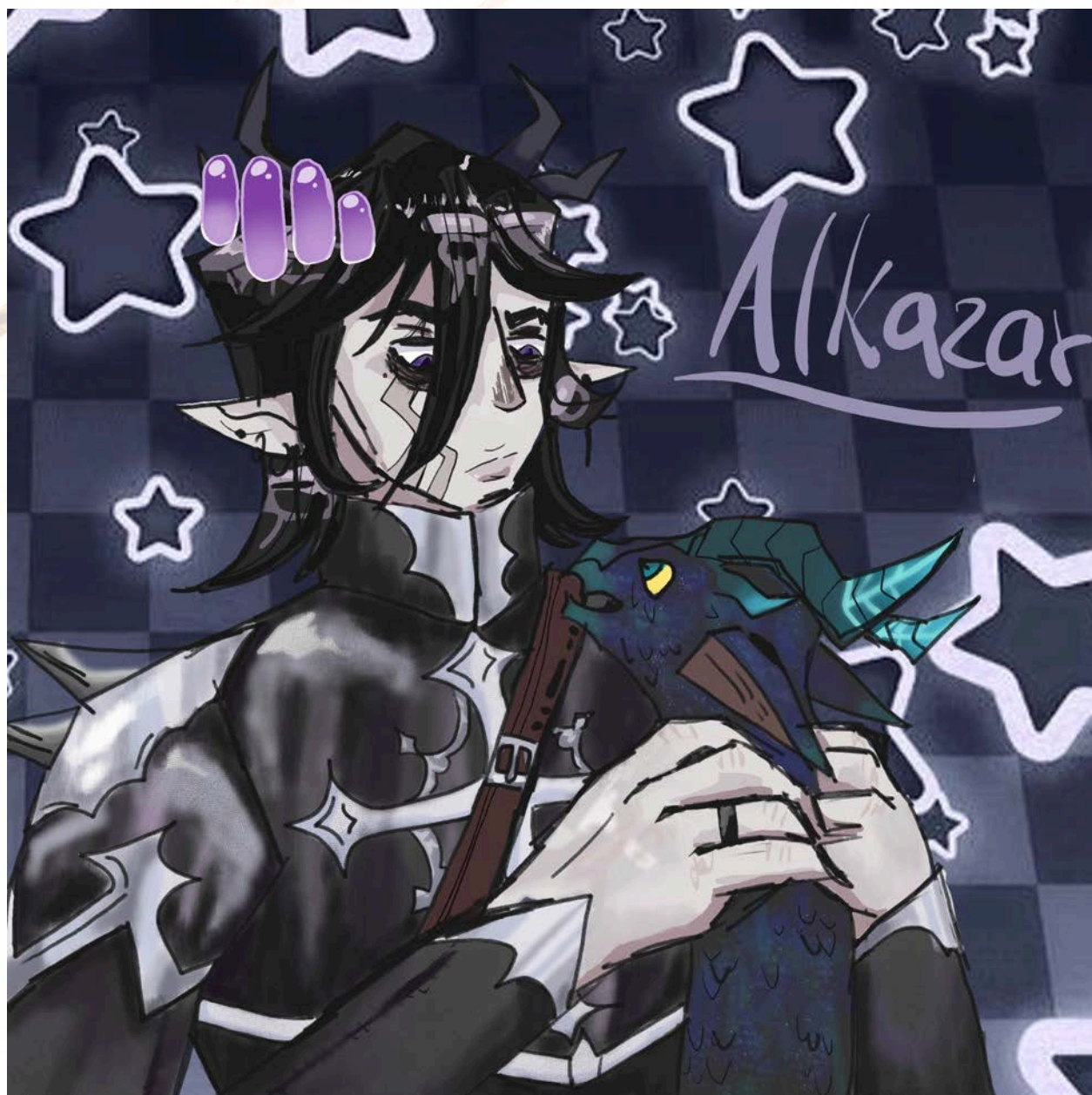
**ÚTERÝ
23.6.
2026**

**HŘIŠTĚ:
TJ KYJE
OD 10:00**

Arcus Revue

Ilustrace: Bětka Mesršmídová

Redakce: Emma Maršálková, Žofie Švejdová, Jakub Brázda, Ella Stomeová,
Zuzana Spoustová, Daniela Štofánová, Šimon Kubíček, Antonín Nechyba, Filip
Mesršmíd, Veronika Strouhalová, Sebastian Mach, Bětka Mesršmídová

Šéfredaktor: Erika Vašková

Kontakt: erika.vaskova@arcus9.cz